

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Ek/890/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118286269
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118286269.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti povinnému: C. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XX, XXX XX P., o vymoženie 2 411,71 eur s príslušenstvom, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/890/2018 zo dňa 6. decembra 2018, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/890/2018 zo dňa 6. decembra 2018 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, podaným prostredníctvom právneho zástupcu, a doručeným súdu dňa 31.05.2018, domáha od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 2 411,71 eur s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok sp. zn. SRSAspA 00590/17 zo dňa 24.04.2017 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“), vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava (ďalej len „rozhodcovský súd“), zriadeným záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, IČO: 45 744 971 (ďalej len „zriaďovateľ rozhodcovského súdu“), v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní pred rozhodcom Mgr. Richardom Mošaťom, LL.M.

2. Okresný súd Banská Bystrica konajúci vyšším súdnym úradníkom uznesením sp. zn. 11Ek/890/2018 zo dňa 6. decembra 2018 návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. f) bod 4. zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietol a oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

3. Toto rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 53 ods. 1, § 48 ods. 6, § 53 ods. 3, § 35 ods. 1 prvá veta, § 199a ods. 1, § 199b, § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, § 33 ods. 3 a § 40 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní“), § 35 ods. 1, 2, § 36 ods. 3, § 38 ods. 2 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon o e-Governmente“).

4. Vyšší súdny úradník predmetné rozhodnutie vecne odôvodnil tým, že pri preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie dospel k záveru, že tu existujú závažné pochybnosti o tom, či rozhodcovský rozsudok spĺňa zákonom predpísané náležitosti podľa ust. § 35 ods. 1 písm. b), § 35 ods. 2 a § 36 ods. 3 zákona o e-Governmente a zároveň či rozhodcovský rozsudok spĺňa zákonne predpísanú náležitosť podľa ust. § 40 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, a to, že „rozhodcovský rozsudok sa vyhotovuje v listinnej podobe.“ Preto z dôvodu potreby dôkladného preskúmania

formálnej vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku súd písomnou výzvou zo dňa 11.06.2018 požiadal rozhodcovský súd o doručenie rozhodcovského spisu v lehote 30 dní od doručenia žiadosti.

5. Dňa 14.08.2018 (správne malo byť dňa 09.08.2018) bolo konajúcemu súdu doručené elektronické podanie cez Ústredný portál verejnej správy od zriaďovateľa rozhodcovského súdu (Asociácia pre arbitráž), ktorého prílohami boli okrem iného elektronický rozhodcovský rozsudok (bez doložiek právoplatnosti a vykonateľnosti v ňom uvedených), a elektronická doložka právoplatnosti a vykonateľnosti. Zriaďovateľ rozhodcovského súdu vo svojom podaní okrem iného uviedol, že súdu zasiela obsah rozhodcovského spisu, ktorý bol vo vyššie uvedenej veci vedený na rozhodcovskom súde a že má za to, že konajúci súd v rámci preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie a jeho príloh, vrátane požadovaného rozhodcovského spisu, by mal vychádzať podľa svojej úvahy najmä z obsahu predložených listín a podaní, a to bez ohľadu na ich formu.

6. Súd konajúci vyšším súdnym úradníkom poukázal na skutočnosť, že elektronický rozhodcovský rozsudok, ktorý bol súdu doručený dňa 31.05.2018 obsahuje doložky právoplatnosti a vykonateľnosti priamo nad hlavičkou rozhodcovského rozsudku a naopak, elektronický rozhodcovský rozsudok, ktorý bol súdu doručený dňa 14.08.2018 (správne malo byť dňa 09.08.2018) obsahoval doložku právoplatnosti a vykonateľnosti na osobitnej elektronickej doložke zo dňa 24.04.2017 (správne malo byť 17.08.2017). Uvedené vzbudzuje pre konajúci súd stav pochybnosti, respektíve vôbec vierohodnosti takto vyznačených doložiek právoplatnosti a vykonateľnosti z pohľadu, či bola dodržaná formálna vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku, teda či bol vyhotovený v predpísanej listinnej forme podľa § 40 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

7. Súd konajúci vyšším súdnym úradníkom v danej veci zistil, že rozhodcovský rozsudok bol pripojený k návrhu na vykonanie exekúcie v PDF formáte, v rámci ktorého advokát JUDr. Tomáš Kušnír vykonal zaručenú konverziu pôvodne elektronického dokumentu, ktorý aj podpísal svojim zaručeným elektronickým podpisom, a to aj napriek tomu, že rozhodcovský rozsudok bol vyhotovený vo forme pôvodne elektronického dokumentu, ktorý bol autorizovaný rozhodcom Mgr. Richardom Mošaťom, LL.M. Zároveň doložka právoplatnosti a vykonateľnosti bola v pôvodnom rozhodcovskom konaní vydaná vo forme elektronického dokumentu, autorizovaného Mgr. Štefanom Bánovským. V zmysle § 40 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa rozhodcovský rozsudok vyhotovuje v listinnej podobe, pričom podľa dôvodovej správy k zákonu č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“), rozhodcovský rozsudok musí mať vždy listinnú podobu a elektronická podoba rozhodcovských rozsudkov nebude prípustná, aj keby spĺňala všeobecné požiadavky na písomnú formu právneho úkonu. Napriek tomu, že vyššie spomenutá dôvodová správa sa viaže k zákonu o rozhodcovskom konaní, súd konajúci vyšším súdnym úradníkom je názoru, že analogicky vystihuje zámer zákonodarcu aj v prípade výkladu ust. § 40 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Súd konajúci vyšším súdnym úradníkom bol zároveň názoru, že vzhľadom na skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok je vydaný v rozhodcovskom konaní ako pôvodne elektronický dokument autorizovaný rozhodcom, možno bez ďalších pochybností vyvodiť, že v danej veci bol rozhodcovský rozsudok vyhotovený v elektronickej podobe, a nie v listinnej tak, ako to vyžaduje ust. § 40 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Z vyššie uvedeného možno nesporne dospieť k záveru, že predložený rozhodcovský rozsudok nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu (zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní) z hľadiska jeho formy a obsahu. A pokiaľ sa dodatočne vytvorí do listinnej podoby rozhodcovský rozsudok spolu s osvedčovacou doložkou, takýto exekučný titul je v rozpore so zákonom, pretože forma rozhodcovských rozsudkov je striktno stanovená zákonom o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a nemožno sa od nej žiadnym spôsobom odchýliť.

8. Rozhodcovský rozsudok sa musí vždy vyhotovovať v listinnej podobe, pričom k návrhu na vykonanie exekúcie sa môže pripojiť len ako elektronický dokument, ktorý vznikol zaručenou konverziou pôvodného dokumentu v listinnej podobe. V prípade, ak je k návrhu na vykonanie exekúcie pripojený exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý bol ako pôvodný elektronický dokument autorizovaný rozhodcom, a právny zástupca oprávneného ho premení do PDF formátu a vykoná na ňom zaručenú konverziu, je tu daný rozpor s § 40 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorý pripúšťa len listinnú formu vyhotovenia rozhodcovského rozsudku, a teda je tu naplnený dôvod zamietnutia návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. f) bod 4. Exekučného poriadku z dôvodu nesplnenia náležitosti rozhodcovského rozhodnutia podľa osobitného predpisu. Preto súd konajúci vyšším súdnym úradníkom návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol. A keďže k zamietnutiu návrhu na vykonanie exekúcie došlo v čase pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, kde účastníkom je iba oprávnený, a konanie trpí vadou, pre ktorú súd poverenie na vykonanie exekúcie nevydal, súd oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

9. Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote sťažnosť z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Oprávnený v podanej sťažnosti uviedol, že právnenému zástupcovi oprávneného bol prostredníctvom rozhodcovského súdu doručený sporný rozhodcovský rozsudok dňa 04.05.2017, ktorého prevzatie potvrdil svojim podpisom na preberacom protokole označenom ako „Potvrdenie o doručení rozhodnutí Stáleho rozhodcovského súdu“. Rozhodcovský rozsudok je v uvedenom preberacom protokole evidovaný pod poradovým číslom 53. Oprávnený v tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 51Ek/712/2018 zo dňa 13.11.2018, v zmysle ktorého sa „nemožno stotožniť s názorom vyššieho súdneho úradníka, ktorý skonštatoval, že rozhodcovský rozsudok nebol vyhotovený v listinnej podobe len preto, že rozhodcovský súd vedie spis v elektronickej forme.“ Oprávnený spolu s návrhom na vykonanie exekúcie predložil exekučnému súdu rozhodcovský rozsudok opatrený doložkou zaručenej konverzie z listinnej do elektronickej podoby, pričom zaručená konverzia bola vykonaná z listinnej podoby dokumentu, ktorý bol oprávnenému doručený prostredníctvom preberacieho protokolu zo dňa 04.05.2017, tak ako to predpokladá ust. § 38 ods. 2 písm. c) zákona o e-Governmente. V danom prípade oprávnený nemá a ani nemôže mať z objektívnych dôvodov vedomosť o tom, v akej podobe vedie rozhodcovský súd spisovú dokumentáciu, teda konkrétny rozhodcovský spis, avšak táto skutočnosť nemôže byť v žiadnom prípade na ťarchu oprávneného vo forme zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie, nakoľko oprávnenému bol tento rozhodcovský rozsudok doručený v listinnej podobe v súlade s ust. § 40 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, pričom tento bol následne zaslaný exekučnému súdu opatrený doložkou zaručenej konverzie. Oprávnený ďalej poukázal na § 217 ods. 1 („Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia“), § 234 ods. 2, § 239 ods. 1, § 247 a § 248 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Záverom oprávnený v podanej sťažnosti uviedol, že je síce názoru, že spolu s návrhom na vykonanie exekúcie zaslal exekučnému súdu rozhodcovský rozsudok v zákonom požadovanej forme, avšak napriek uvedenému a najmä z dôvodu prevencie zasiela tento dokument opätovne spolu s potvrdením o doručení rozhodnutí rozhodcovského súdu zo dňa 04.05.2017. Oprávnený na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby súd prvej inštancie napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie, resp. uznesenie zmenil a vydal poverenie na výkon exekúcie. Oprávnený k podanej sťažnosti pripojil rozhodcovský rozsudok a potvrdenie o doručení rozhodnutí rozhodcovského súdu zo dňa 04.05.2017, oboje avšak iba vo formáte PDF.

10. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

11. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

12. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

13. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

14. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

15. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

16. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

17. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal sťažnosťou napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za vecne správne a sťažnosť oprávneného proti nemu tak logicky za nedôvodnú.

18. Primárne súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 250 ods. 1 CSP, keďže sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Z obsahu súdneho spisu mal súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho uviedol vyšší súdny úradník a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre uvedený právny záver, pričom poskytuje primeranú odpoveď aj na oprávneným uplatnené dôvody sťažnosti. Napriek presne opačnému názoru oprávneného súd nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej vyšším súdnym úradníkom. Práve pre správnosť a i objektívnu argumentačnú presvedčivosť dôvodov uvedených v napadnutom uznesení (objektívnu z pohľadu schopnosti presvedčiť každého s výnimkou niekoho majúceho nespochybniteľný záujem na inom výsledku konania) by z titulu aplikácie ust. § 250 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nebolo potrebné odôvodňovať uznesenie, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, a to aj s prihliadnutím na skutočnosť, že zo strany oprávneného v konaní o sťažnosti neboli uvedené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal v dôvodoch svojho rozhodnutia súd konajúci vyšším súdnym úradníkom. Avšak k zvýrazneniu vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia vo väzbe k dôvodom sťažnosti oprávneného súd považuje za potrebné nad rámec ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku doplniť ešte nasledovné.

19. Podľa § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku exekučným titulom na účely tohto zákona je aj vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmiernu v ňom schváleného.

20. Podľa § 48 ods. 6 prvá veta Exekučného poriadku exekučný titul a verejné listiny sa pripájajú k návrhu na vykonanie exekúcie ako pôvodný elektronický dokument, ktorý je autorizovaný, alebo ako elektronický dokument, ktorý vznikol zaručenou konverziou pôvodného dokumentu v listinnej podobe.

21. Podľa § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak sa exekúcia má vykonať na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore a 1. spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nespĺňa podmienky podľa osobitných predpisov, 2. rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, 3. rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, 4. rozhodcovské rozhodnutie nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu alebo nie je vykonateľné.

22. Podľa § 1 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní tento zákon upravuje spotrebiteľské rozhodcovské konanie.

23. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

24. Podľa § 33 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní písomnosti s výnimkou žaloby a rozhodnutí stáleho rozhodcovského súdu možno doručovať aj elektronickými prostriedkami, ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania oznámi stálemu rozhodcovskému súdu adresu na zasielanie písomností elektronickými prostriedkami a požiada o zasielanie písomností výlučne elektronickými prostriedkami alebo ak strany v rozhodcovskej zmluve uviedli adresu na zasielanie písomností elektronickými prostriedkami a dohodli elektronický spôsob zasielania písomností. Písomnosť stáleho rozhodcovského súdu sa považuje za doručeníu piaty deň od jej odoslania, aj keď ju adresát neprečítal. Doručovanie na elektronickú adresu uvedenú v spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve je účinné, iba ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania ďalšou elektronickou komunikáciou potvrdí aktuálnosť elektronickej adresy.

25. Podľa § 38 ods. 2 druhá veta zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodcovské rozhodnutie podpisujú všetci rozhodcovia.

26. Podľa § 40 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodcovský rozsudok sa vyhotovuje v listinnej podobe.

27. Podľa § 35 ods. 1 písm. b) zákona e-Governmente konverzia je postup, pri ktorom je celý, bežne zmyslami vnímateľný, informačný obsah pôvodného dokumentu v listinnej podobe transformovaný do novovzniknutého elektronického dokumentu.

28. Podľa § 35 ods. 2 zákona e-Governmente zaručenou konverziou je konverzia s cieľom zachovania právnych účinkov pôvodného dokumentu a jeho použiteľnosti na právne úkony vykonaná postupom pre zaručenú konverziu podľa štvrtej časti.

29. Podľa § 36 ods. 3 zákona e-Governmente osoba vykonávajúca konverziu pri zaručenej konverzii podľa § 35 ods. 1 písm. b) a) transformuje pôvodný dokument v listinnej podobe na elektronický dokument, b) vytvorí osvedčovací doložku vo forme elektronického dokumentu, c) autorizuje osvedčovací doložku a novovzniknutý elektronický dokument spoločne a pripojí časovú pečiatku, d) vytvorí záznam o vykonanej zaručenej konverzii.

30. Podľa § 38 ods. 2 písm. c) zákona e-Governmente na účely zaručenej konverzie je možné použiť len taký dokument v listinnej podobe, ktorý je originálom alebo úradne osvedčenou kópiou.

31. Exekučný súd je s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 1 Exekučného poriadku povinný ex offo preskúmať návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy, t. j. vrátane exekučného titulu. Exekučný súd sa nezaobera vecnou správnosťou exekučného titulu, ale skúma, či exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý na to mal právomoc, a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Exekučný súd pri hodnotení predpokladov na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pritom nie je bezvýhradne viazaný doložkou vykonateľnosti, ktorou je opatrený exekučný titul a posudzuje otázku vykonateľnosti samostatne (pozri napr. R 4/2000, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 203/2009 zo dňa 9.12.2009, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo 3/2011 zo dňa 28.3.2012). V nadväznosti na uvedené je potrebné poukázať aj na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej „súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená.“ (z Rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 164/1996 zo dňa 27.01.1997, publikovaného v Zbierke stanovísk a rozhodnutí pod č. R 58/1997). Materiálna vykonateľnosť exekučného titulu predstavuje vlastnú realizovateľnosť rozhodnutia, ktorá predpokladá reálnu existenciu oprávneného a povinného a ich presnú a jednoznačnú identifikáciu, a tiež presné vymedzenie obsahu vymáhaného a jeho rozsahu. Formálna stránka vykonateľnosti je naplnená vtedy, ak rozhodnutie spĺňa predpoklady vykonateľnosti stanovené procesným predpisom, podľa ktorého bolo vydané.

32. Z obsahu spisu súd zistil, že v posudzovanej veci je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, vydaný v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozhodcovské rozhodnutie vydané v spotrebiteľskom spore, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku, či sú kumulatívne splnené všetky podmienky ustanovené v § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, t. z. aj či rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu a či je vykonateľné (§ 53 ods. 3 písm. f) bod 4. Exekučného poriadku). Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená čo i len jedna z podmienok upravených v § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietne.

33. Oprávnený v posudzovanej veci k návrhu na vykonanie exekúcie predložil rozhodcovský rozsudok vo forme zaručenej konverzie, vykonanej JUDr. Tomášom Kušnírom. Na prvej strane predmetného rozhodcovského rozsudku je vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti, podľa ktorej uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.08.2017 a vykonateľnosť dňa 18.08.2017 s tým, že právoplatnosť aj vykonateľnosť rozhodnutia bola vyznačená rozhodcovským súdom dňa 18.08.2017. Na poslednej strane rozhodcovského rozsudku sa nachádza odtlačok pečiatky rozhodcovského súdu aj spolu s podpisom rozhodcu Mgr. Richarda Mošaťa, LL.M., ktorý uvedený exekučný titul vydal.

34. Na výzvu exekučného súdu zo dňa 11.06.2018 na predloženie rozhodcovského spisu reagoval zriaďovateľ rozhodcovského súdu elektronickým podaním, doručeným súdu dňa 09.08.2018 cez Ústredný portál verejnej správy, v ktorom uviedol, že súdu zasiela obsah rozhodcovského spisu, ktorý bol vo vyššie uvedenej veci vedený na rozhodcovskom súde a že z predloženého obsahu

požadovaného rozhodcovského spisu je podľa jeho názoru bez ďalšieho možné rozhodnúť o návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 53 Exekučného poriadku. Ďalej zriaďovateľ rozhodcovského súdu považoval za potrebné uviesť, že rozhodcovský súd vykonáva doručovanie plne v súlade s § 33 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, pričom rozhodcovské rozhodnutia doručuje účastníkom spotrebiteľského rozhodcovského konania vždy v listinnej forme. Rovnako má za to, že existencia rozhodcovského rozhodnutia v elektronickej podobe (rozhodcovský rozsudok podpísaný zaručeným elektronickým podpisom rozhodcu) ako ho pripája k predmetnému podaniu nie je v rozpore s § 40 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a nie je sám osebe dôvodom pre zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie. Rozhodcovský súd vyhotovením rozhodcovského rozhodnutia aj v elektronickej podobe, ako aj vedením rozhodcovského spisu v elektronickej podobe, sledoval zvýšenie efektívnosti a hospodárnosti spotrebiteľského rozhodcovského konania.

35. Zriaďovateľ rozhodcovského súdu k predmetnému elektronickému podaniu pripojil rozhodcovský rozsudok zo dňa 24.04.2017, vyhotovený len ako pôvodný elektronický dokument, autorizovaný (podpísaný zaručeným elektronickým podpisom) rozhodcom Mgr. Richardom Mošaťom, LL.M. dňa 26.04.2017, t. j. na rozhodcovskom rozsudku, nachádzajúcom sa v rozhodcovskom spise, sa rukou vytvorený podpis rozhodcu na jeho poslednej strane nenachádza. Rovnako na prvej strane uvedeného rozhodcovského rozsudku nie je vyznačená ani doložka právoplatnosti a vykonateľnosti, tak ako bola vyznačená na rozhodcovskom rozsudku, pripojenom k návrhu na vykonanie exekúcie (ktorý mal vzniknúť zaručenou konverziou z originálu pôvodného listinného dokumentu). Doložku právoplatnosti a vykonateľnosti, vytvorenú Mgr. Štefanom Bánovským dňa 17.08.2017, zriaďovateľ rozhodcovského súdu k elektronickému podaniu zo dňa 09.08.2018 pripojil opätovne len vo forme samostatného elektronického dokumentu. Podľa tejto elektronickej doložky nadobudol rozhodcovský rozsudok právoplatnosť dňa 14.08.2017 a vykonateľnosť dňa 17.08.2017. Súd teda porovnaním rozhodcovského rozsudku, pripojeného k návrhu na vykonanie exekúcie vo forme zaručenej konverzie, a rozhodcovského rozsudku, nachádzajúceho sa v rozhodcovskom spise zistil, že tieto listiny nie sú identické. Súd tiež zistil, že doložky vykonateľnosti sa okrem formy ich vyhotovenia odlišujú aj po obsahovej stránke, keď podľa doložky vykonateľnosti vyznačenej na prvej strane rozhodcovského rozsudku, doloženého k návrhu na vykonanie exekúcie, sa predmetný rozhodcovský rozsudok stal vykonateľným 18.08.2017, zatiaľ čo podľa elektronickej doložky, vyhotovenej Mgr. Štefanom Bánovským dňa 17.08.2017 vo forme samostatného elektronického dokumentu, rozhodcovský rozsudok nadobudol vykonateľnosť dňa 17.08.2017. Zriaďovateľ rozhodcovského súdu k svojmu elektronickému podaniu pripojil už len naskenovanú žiadosť/zmluvu o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro zo dňa 07.04.2008 a obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou OU Consumer Finance Holding, a.s. Vychádzajúc z vyjadrenia zriaďovateľa rozhodcovského súdu v podaní, doručenom súdu dňa 09.08.2018, uvedené listiny tvoria rozhodcovský spis, ktorý bol vo vyššie uvedenej veci vedený na rozhodcovskom súde.

36. S poukazom na uvedené súd konštatuje, že v predložennom rozhodcovskom spise absentuje akýkoľvek doklad o doručení rozhodcovského rozsudku povinnému a oprávnenému (§ 33 ods. 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní vylučuje doručovanie rozhodnutí stáleho rozhodcovského súdu elektronickými prostriedkami), pričom riadne doručenie rozsudku všetkým subjektom vystupujúcim na oboch sporových stranách je vôbec predpokladom formálnej stránky právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. A ak rozhodcovský rozsudok nenadobudol ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie právoplatnosť, nemohol byť k tomuto dňu ani vykonateľný (rozhodnutie, na podklade ktorého je navrhovaná exekúcia, musí byť vykonateľné už v dobe začatia exekučného konania), keďže na nadobudnutie právoplatnosti rozhodcovského rozsudku je naviazané plynutie lehoty na splnenie rozhodcovským rozsudkom uloženej povinnosti a až márnym uplynutím tejto lehoty sa rozhodcovský rozsudok stáva vykonateľným. S poukazom na obsah rozhodcovského spisu tak súdu nie je ani zrejmé, na základe akých skutočností vôbec došlo k vyznačeniu právoplatnosti a vykonateľnosti na rozhodcovskom rozsudku, ktorý bol oprávneným predložený ako exekučný titul, resp. na základe akých skutočností bola rozhodcovským súdom vyhotovená elektronická doložka právoplatnosti a vykonateľnosti, nachádzajúca sa v rozhodcovskom spise. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že exekučný súd nemôže rezignovať na možnosť odopretia vykonania exekúcie na podklade exekučného titulu odporujúceho zákonu, v danom prípade rozhodcovského rozsudku, ak má pochybnosti o tom, kto ho vyhotovil, v akej forme a či bol doručený všetkým účastníkom rozhodcovského konania.

37. Vyšší súdny úradník v bode 16. sťažnosťou napadnutého uznesenia správne poukázal, že v zmysle § 40 ods. 1 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa rozhodcovský rozsudok vyhotovuje v listinnej podobe. Možno teda bez akejkoľvek pochybnosti konštatovať, že v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní musí byť rozhodcovský rozsudok vždy vyhotovený v listinnej podobe a zároveň s poukazom na § 38 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní musí byť rozhodcovský rozsudok zároveň rozhodcom (resp. všetkými rozhodcami) aj podpísaný. Požiadavka na podpis rozhodcovského rozsudku, predstavujúci výslovný prejav vôle daného rozhodcu, je kogentná s tým, že nemôže ísť o elektronický podpis vzhľadom ku skutočnosti, že zákon kogentne vyžaduje listinnú podobu rozhodcovského rozsudku.

38. V danom prípade ako aj správne konštatoval vyšší súdny úradník v bode 16. sťažnosťou napadnutého uznesenia, uvedené požiadavky zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní splnené neboli, keďže v predložennom elektronickom rozhodcovskom spise sa nachádza rozhodcovský rozsudok vyhotovený výlučne len ako pôvodný elektronický dokument, autorizovaný rozhodcom, t.j. v elektronickej podobe, a rozhodcovský súd ako pôvodca rozhodcovského rozsudku, resp. ani jeho zriaďovateľ, nepredložili exekučnému súdu ani na základe jeho výzvy rozhodcovský rozsudok v listinnej podobe. Súd je toho názoru, že ak by prvopis rozhodcovského rozsudku existoval v listinnej podobe, potom by sa v súlade so zásadou efektívnosti a hospodárnosti spotrebiteľského rozhodcovského konania, na ktorú sa zriaďovateľ rozhodcovského súdu odvoláva, v rozhodcovskom spise nachádzala minimálne jeho (obyčajná) konverzia, t.j. digitalizovaná (elektronická) podoba rozhodcovského rozsudku, vyhotoveného v listinnej podobe, napr. formou jeho naskenovania, a nebol by rozhodcom osobitne vyhotovovaný ďalší rozhodcovský rozsudok ako autorizovaný elektronický dokument, navyše keď zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní takúto formu pre rozhodcovský rozsudok ani nepripúšťa. Ak teda prvopis (prvé vyhotovenie, originál) rozhodcovského rozsudku nespĺňa náležitosti podľa osobitného zákona, ktorým je zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, t.j. nie je z tohto dôvodu spôsobilým exekučným titulom, potom spôsobilým exekučným titulom nemôže byť ani jeho rovnopis (jeden z viacerých kusov tej istej listiny, ktorý má všetky náležitosti ako ostatné kusy), resp. druhopis (obsahovo totožný s prvopisom, ale bez autentického overenia jeho pravosti pečiatkou a podpisom). Z tohto dôvodu teda ako dôvod zrušenia napadnutého uznesenia nemôže obstať ani tvrdenie oprávneného v podanej sťažnosti, že právnenému zástupcovi oprávneného bol prostredníctvom rozhodcovského súdu sporný rozhodcovský rozsudok doručený dňa 04.05.2017, ktorého prevzatie (spolu s ďalšími 136 rozhodnutiami rozhodcovského súdu) potvrdil svojim podpisom na preberacom protokole označenom ako „Potvrdenie o doručení rozhodnutí Stáleho rozhodcovského súdu“, vyhotovenom v ten istý deň, t.j. dňa 04.05.2017. Súd navyše tento listinný dôkaz vyhodnotil ako nedôveryhodný a účelový vzhľadom na skutočnosť, že v predložennom rozhodcovskom spise sa žiadne takéto potvrdenie o doručení rozhodnutí Stáleho rozhodcovského súdu nenachádza.

39. Oprávnený podľa názoru súdu nemôže uspieť ani s argumentáciou, že nemá a ani nemôže mať z objektívnych dôvodov vedomosť o tom, v akej podobe vedie rozhodcovský súd rozhodcovský spis, avšak táto skutočnosť nemôže byť v žiadnom prípade na ťarchu oprávneného vo forme zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie. Exekučný súd v tejto súvislosti musí skonštatovať, že v rámci exekúcie tak ako aj v rámci každého civilného procesu procesná zodpovednosť v podobe negatívneho meritórneho rozhodnutia za akúkoľvek nečinnosť vady a nedostatky úkonov, môže postihnúť len samotného účastníka konania a nie tretie osoby (napr. rozhodcovský súd), pretože procesnú zodpovednosť je potrebné posudzovať objektívne a výlučne z procesného hľadiska. Ak teda oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorý nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu (zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní), čo bolo v posudzovanom prípade dôvodom zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie, z procesného hľadiska zavinil zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie práve oprávnený, pretože nebol splnený základný materiálny predpoklad exekúcie, ktorým je vykonateľné rozhodnutie. S poukazom na skutočnosti uvedené v bode 38. tohto uznesenia by na uvedenom nič nezmenila ani skutočnosť, ak by bol oprávnenému zo strany rozhodcovského súdu doručený rozhodcovský rozsudok v listinnej podobe pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie (ako však už bolo vyššie uvedené, súd ani takúto skutočnosť preukázanú nemal).

40. K poukázaniu oprávneného na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 51Ek/712/2018 zo dňa 13.11.2018, v ktorom súd dospel k záveru, že sa nemožno stotožniť s názorom vyššieho súdneho úradníka, ktorý skonštatoval, že rozhodcovský rozsudok nebol vyhotovený v listinnej podobe len preto, že rozhodcovský súd vedie spis v elektronickej forme, súd poznamenáva, že uvedené rozhodnutie nemožno považovať za ustálenú rozhodovaciu prax, nakoľko oprávnený nepochybne disponuje aj

rozhodnutiami, v ktorých Okresný súd Banská Bystrica dospel k rovnakým právnym názorom, ako boli vyjadrené v sťažnosťou napadnutom uznesení, resp. v odôvodnení tohto rozhodnutia, napr. rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 65Ek/159/2018 zo dňa 31.10.2018, rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 65Ek/713/2018 zo dňa 02.11.2018, rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 26Ek/1112/2018 zo dňa 11.12.2018, rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 26Ek/888/2018 zo dňa 12.12.2018, rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/997/2018 zo dňa 27.12.2018, rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/992/2018 zo dňa 28.12.2018, rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/1030/2018 zo dňa 28.12.2018, rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/1113/2018 zo dňa 28.12.2018, rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 31Ek/167/2018 zo dňa 27.12.2018, rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 35Ek/1183/2018 zo dňa 28.12.2018, rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 35Ek/1028/2018 zo dňa 28.12.2018, rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 72Ek/1137/2018 zo dňa 14. januára 2019, rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 77Ek/35/2018 zo dňa 14. januára 2019, a pod.

41. Záverom súd uvádza, že judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní odpovedalo na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Súd preto nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými tvrdeniami oprávneného, ktoré nie sú právne relevantné a nemajú rozhodujúci význam pre rozhodnutie súdu o sťažnosti oprávneného (pozri napr. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005).

42. S poukazom na uvedené sa súd stotožnil s právnym záverom vyššieho súdneho úradníka, že v danom prípade rozhodcovský rozsudok nespĺňa náležitosti podľa § 40 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (nebola dodržaná listinná forma vyhotovenia rozhodcovského rozsudku) a preto vyšší súdny úradník správne postupoval, keď návrh oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. f) bod 4. Exekučného poriadku zamietol a oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal. A keďže oprávnený v sťažnosti neuviedol žiadne dôvody odôvodňujúce zrušenie napadnutého uznesenia, súd o jeho sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/890/2018 zo dňa 6. decembra 2018, vydaného vyšším súdnym úradníkom, rozhodol tak, že túto v celom rozsahu podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.